

“मीठे बच्चे— ज्ञान र योग बलद्वारा पुराना पापहरूको खातालाई चुक्ता गरेर नयाँ पुण्यको खाता जम्मा गर्नु छ, योग बलद्वारा सदा स्वस्थ र सदा सम्पन्न बन्नु छ।”

प्रश्नः— संगम युगको विशेषता कुनचाहिँ हो, जुन सारा कल्पमा हुन सक्दैन?

उत्तरः— संगम युगमा नै ५ हजार वर्षपछि आत्मा र परमात्माको मधुर मंगल मिलन हुन्छ। यही समय हो बच्चाहरूको बाबा सँग मिल्ने र वर्सा लिने। बाबाले सबै आत्माहरूको लागि यही समयमा ज्ञान दिनुहुन्छ, सबैका मुक्तिदाता बन्नुहुन्छ। संगम युगमा नै देवी-देवता धर्मको कलमी लाग्छ। जो अरू धर्ममा परिवर्तन भएर गएका छन् उनीहरू निस्किएर आउँछन्। सबै आ-आफ्नो पुराना हिसाब-किताब चुक्ता गरेर वापस जान्छन्। यस्तो विशेषता अरू कुनै युगको हुँदैन।

ओम् शान्ति। परमपिता शिव नाम अवश्य लिनु छ। परमात्मा, खुदा अथवा गड त धेरैले भन्ने गर्छन्। फेरि पनि, पिताको नाम अवश्य चाहिन्छ। फादरको नाम हो नै शिव। निराकार हुनुहुन्छ नि। आत्माहरू पनि वास्तवमा निराकार छन्। यहाँ आएर साकार बन्छन्। भनिन्छ— वहाँ देखि परमपिता परमात्मा बच्चाहरूलाई अथवा धर्म गुरुलाई पार्ट बजाउन पठाउनुहुन्छ। जब परमपिता भन्दछन् तब मनुष्यका बुद्धिमा लौकिक बुवाको याद आउँदैन। उनीहरू त आफ्ना बच्चाहरूको पिता हुन्। तर हे परमपिता भन्दाखेरि बुद्धि माथितिर जान्छ। आत्माले नै याद गर्छ। लौकिक पितालाई पनि आत्माले नै याद गर्छ, जसले शरीर दिन्छन्। फेरि आत्माहरूको जो असली पिता हुनुहुन्छ उहाँलाई पनि याद गर्छन् नि। त्यसैले उहाँ को हुनुहुन्छ? कसले उहाँलाई फादर भनेर बोलाउँछन्? किन उहाँ सँग दया माग्छन्? उहाँ सबैका बाबा हुनुहुन्छ— यो त सबै जान्दछन्। तर यदि सबै बाबा नै बाबा हुन् भने त यो पुकार सिद्ध हुँदैन। भन्दछन्— परमात्माले नै सबै कुरा दिनुहुन्छ। यी बच्चाहरू पनि परमात्माले नै दिएका हुन्। यसप्रकार परमात्मालाई अवश्य याद गर्छन्। पुकार्छन्— आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्, यो दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस्। त्यसैले कहीं त लैजानुहुन्छ नि। सबैलाई मुक्त गरेर शान्तिधाम वा सुखधाममा लिएर जानुहुन्छ। कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ। यस्तो होइन, बीचमा आउनुहुन्छ। जब नाटक पूरा हुनुछ तब सबैलाई लिएर जान आउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकै पटक आउँछु। मलाई घरी-घरी आउनु पर्दैन। म एक पटक आउँछु, जब सबै तमोप्रधान बन्छन्, किनकि ८४ जन्म त अवश्य पूरा गर्नु छ। यदि पहिल्यै आएँ भने त ८४ को चक्र पूरा भएको हुँदैन। चक्रको पूरा अन्त भएको हुनु पर्छ। जब आउनु पर्छ तब फेरि आएर पहिले बच्चाहरूको बाबा बन्छु, फेरि शिक्षक अनि सद्गुरु पनि बन्छु। बाबाले जन्म दिनुहुन्छ, शिक्षकले शरीर निर्वाहको लागि शिक्षा दिनुहुन्छ र गुरु बनाइन्छ सद्गतिको लागि। गुरु यहाँ नै बनाइन्छ, सत्य युगमा कसैले गुरु बनाउँदैनन्। वहाँ पिता र शिक्षक मात्र हुन्छन्। यस्तो होइन, बुवा शिक्षक बनेर पढाउनुहुन्छ। बुवा अलग, शिक्षक अलग हुन्छन्। यहाँ यी बाबा, शिक्षक र गुरु एकै हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाइएको छ। तिमी हौ मुख वंशावली, फेरि पढाइ चाहिन्छ। त्यसैले सारा सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ। ड्रामामा मुख्य रचयिता, मुख्य एक्टर को-को हुनुहुन्छ? सारा विश्व चक्रको ज्ञान बताउनुहुन्छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतनको सारा समाचार बताउनुहुन्छ। यो सारा चक्र कसरी घुम्छ, पहिले-पहिले नयाँ दुनियाँमा को-को आउँछन्? पहिलो मुख्य कुरा त बच्चाहरूलाई थाहा हुनु पर्छ—

उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। यी ब्रह्मा पनि भन्दछन्— मेरो बाबा शिव हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, शिवको बच्चा हुन्। शिव बाबा पनि भन्नुहुन्छ— यी ब्रह्मा बच्चा हुन्। मलाई यिनमा प्रवेश गर्नु छ, त्यसैले मैले यिनलाई आफ्नो बनाएको छु वा गोद लिएको छु। वास्तवमा पहिले यिनको नाम लेखराज थियो फेरि ब्रह्मा नाम राखेको हुँ। मैले यिनलाई अपनाएको हूँ। मनुष्य बाबा-बाबा भन्छन्, तर पनि जानेकै हुँदैनन्। शिवका चित्रका अगाडि जान्छन् तर उनीहरूले उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ भन्ने दिलबाट जानेका हुँदैनन्। लौकिक बाबाको यदि चित्र देखे भने तुरुन्तै भन्दछन्— यी हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। शिवको चित्र अगाडि त्यो दिलबाट निस्कँदैन। हुन त उहाँलाई परमात्मा पनि सम्झन्छन् तर मेरो बाबा हुनुहुन्छ’ भनेर रुचिका साथ दिल देखि भन्दैनन्। केवल भक्ति मार्गको चलन अनुसार वन्दना गर्छन्। त्यसबाट प्राप्ति के हुन्छ, त्यो बुद्धिमा आउँदैन। बाबा बसेर यो कुरा सम्झाउनुहुन्छ। निश्चय गराउनको लागि धेरै कुरा दिनुहुन्छ, फेरि पनि बच्चाहरू भुल्छन्। सबै धर्मावलम्बीहरूको लागि यो ज्ञान हो। सैनिक होस् वा नागरिक होस्, ज्ञान सबैको लागि हो।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— शिवबाबा हाम्रो बाबा, शिक्षक, र सद्गुरु हुनुहुन्छ। यो हाम्रो धेरै पुरानो मिलन हो। पाँच हजार वर्षपछि बाबा आउनु भएको छ। यसलाई आत्मा र परमात्माको मधुर मंगल मिलन भनिन्छ। परमपिता परमात्मा आएर सबै आत्माहरू संग मिल्नुहुन्छ। अहिले नै सबैका मुक्तिदाता बन्नुहुन्छ। सबैले त शिक्षा लिने छैनन्। शिक्षा उसैले लिनेछ जो देवता बन्नेवाला छ। मनुष्य सृष्टिको यति ठूलो वृक्ष छ, यसबाट कलमी लगाउनुहुन्छ। आज गवर्मेन्टले पनि किसिम-किसिमका कलमी लगाइरहन्छ। बाबाले पनि कलमी लगाउनुहुन्छ। जो यस कुलका हुन्छन् उनीहरू निस्किएर आउँछन्। जो देवी-देवता धर्मको वा यस जगका छन् उनीहरूको नै कलमी लाग्छ। तिमी वास्तवमा देवी-देवता धर्मका हौ फेरि अरू-अरू धर्मको पनि कलमी लाग्नेछ। जो परिवर्तन भएर गएका छन् उनीहरू निस्किएर आउँछन्। किसिम किसिमका मुसलमान, पारसी आदि आउँछन् नि। आफ्नो दैवी धर्मको वृक्षको नै कलमी लागिरहन्छ। अब तिमी प्राक्विकलमा बुझ्दछौ— उहाँ एक बाबा नै हाम्रो बाबा, शिक्षक र सद्गुरु हुनुहुन्छ। मनुष्य त भन्दछन्— पिताले हामीलाई जन्म दिनुभयो, फेरि फलानो शिक्षकले पढाउनुभयो। फेरि पछि गुरु बनाउँछन्। कसैले बनाउँदैनन् पनि। हर एकको आफ्नो आफ्नो मान्यता छ। कसै न कसैको स्मरण अवश्य गर्छन्। बाबालाई याद गर्छन् वा कोही मित्र सम्बन्धीलाई याद गर्छन्। अब तिमीले अरू सबैको याद भुलेर एक बाबालाई नै याद गर्नु छ। उहाँ नै सत्य बाबा, सत्य शिक्षक र सद्गुरु हुनुहुन्छ। सचखण्डको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ। सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको, चक्रको इतिहास-भूगोल बताउनुहुन्छ। हामी स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौं भने अवश्य चक्रलाई याद गर्नु पर्छ। यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, सुरु देखि अन्त्यसम्म चक्रलाई जान्दछौ र यो कल्पको संगममा नै जान्न सक्छौ। बीचमा त कसैले जान्न सक्दैन। बाबाले पढाउनुहुन्छ नै कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा। सारा विश्वको इतिहास भूगोलको रहस्य अरू कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन, बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। बाबाद्वारा तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चक्रवर्ती राजा बन्छौ। वहाँ फेरि यो ज्ञान गुम हुन्छ। नाटक पूरा भयो फेरि आत्माभिन्न जो राजाईको पार्ट छ त्यो सुरु हुन्छ। अहिले तिम्रो सिकने पार्ट हो। बाबाको अहिलेको पार्ट— आउनु, बच्चाहरूलाई ज्ञान सिकाउनु र उच्च पद प्राप्त गराउनु हो। पद प्राप्त गर्नु, फेरि खत्तम। फेरि त यो सृष्टिचक्रको ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। कोही पनि मनुष्यलाई यो सृष्टिचक्रको

ज्ञान छैन। सन्यासीहरू त चक्रलाई मान्दैनन्। कल्पवृक्षलाई देखेर यो त कल्पना हो भन्दछन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई पनि धारणा गर्नु छ। योग पूरा छैन भने धारणा हुँदैन। बुद्धि पवित्र बन्न सक्दैन। भन्दछन् हैन— शेरनीको दूध सुनको पात्रमा मात्र अडिन सक्छ। त्यसैले यो ज्ञानामृत पनि बच्चाहरूलाई मिल्छ। पात्र फलामबाट बदलिएर सुनको भयो भने नै धारणा हुन्छ, यसमा राम्रो पुरुषार्थ चाहिन्छ। धेरै सहज छ, विश्वको इतिहास-भूगोललाई जान्नु छ। सत्ययुगमा कसले राज्य गर्थे, कति समय गरे, घराना हुन्छ नि। त्यसैले, दैवी घरानाले १२५० वर्ष राज्य गरे भनिन्छ। के लडाइँद्वारा राज्य लिए? होइन। अहिलेको पुरुषार्थको प्रारब्ध पाएका हुन्। यो सारा चक्र तिमीले कसैलाई सम्झायौ भने धेरै खुशी हुन्छन्। हुन सक्छ, सेनाका होलान्, दिल्लीमा आउँथे नि। उनीहरूलाई पनि बाबा सम्झाउनुहुन्थ्यो नि। तिमीले सुनेका छौ, जब गीता सुनाइन्छ भने त्यसमा भगवानुवाच छ— जो युद्धको मैदानमा मर्छ उसले मलाई प्राप्त गर्छ, स्वर्गवासी हुन्छ। तर यस्तो होइन कि, केवल गीता पढ्नाले वा सुन्नाले स्वर्गमा गइन्छ। तिमीलाई यदि स्वर्गवासी बन्नु छ, बाबाबाट वर्सा लिनु छ भने बाबालाई याद गर, श्रीमतमा चल। यो ज्ञान अहिले नै मिल्छ किनकि अहिले स्वर्गको द्वार खुल्दछ। यो ज्ञान अहिलेकै लागि हो। शिवबाबाको याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ।

अहिले बेहदका बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मलाई याद गर। ती गुरुको सट्टामा एक शिवबाबालाई याद गर्नुपर्‍यो। मेहनत छ। उहाँ सबैका बाबा एक हुनुहुन्छ। उहाँद्वारा नै स्वर्गको वर्सा मिल्न सक्छ। सुख-शान्तिको वर्सा उहाँबाटै मिल्छ। यो समय हो नै बाबाद्वारा (ब्रह्माद्वारा) बाबा सँग मिल्ने अथवा वर्सा पाउने। सत्ययुगमा थियो नै एक धर्म। अनेक धर्म विनाश र एक धर्मको स्थापनाको काम परमपिता परमात्मा को नै हो, अरू कसैले गर्न सक्दैन। जो बाबाद्वारा पढ्छन्, राजयोग सिक्छन् उनीहरू स्वर्गमा जान्छन्। तिमीलाई थाहा छ— अहिले कलियुगको अन्त्य हो। महाभारी लडाइँ पनि सामन्ने खडा छ, जसले पढ्छ उसैले पद पाउँछ। बाँकी सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर वापस जान्छन्। तिमीलाई अहिले प्राक्टिकलमा आफ्नो पापको खाता चुक्ता गरेर पुण्यको खाता जम्मा गर्नु छ। जति जति ज्ञान र योगमा रहन्छौ त्यति पुरानो खाता भस्म भएर नयाँ जम्मा हुन्छ। योगबलले तिमी आयु बढ्नेछ। तिमी सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न बन्दै जान्छौ। ज्ञान र योगबाट दुवै मिल्छ। यो तिमी लागि हस्पिटल पनि हो भने कलेज पनि हो। वास्तवमा सच्चा-सच्चा विश्व विद्यालय यो हो। गवर्मेन्टका जो युनिवर्सिटी छन् तिनलाई युनिवर्सिटी भनिदैन। युनिवर्स त सारा विश्वलाई भनिन्छ। तिनीहरूमा विश्वको ज्ञान त केही छैन। ती सबै हुन् हदका। कति हद लगाइदिएका छन्। युनिवर्सिटीलाई हिन्दीमा विश्व विद्यालय भनिन्छ, सारा विश्वबाट जति पनि आएर पढ्न सक्छन्। ती युनिवर्सिटीमा त यस्तो हुन सक्दैन। यहाँ कोही पनि आएर पढ्न सक्छ। विश्वको रचयिताले नै यो विश्व विद्यालय स्थापना गर्नुहुन्छ। हामी पनि यस्तै लेख्दछौं। अब विश्व विद्यालय या युनिवर्सिटीमा फरक के छ? एउटा हिन्दी शब्द, एउटा अंग्रेजी शब्द। यो, विश्वको रचयिताले विश्व विद्यालय रचनु भएको हो। जहाँ बाबाले मनुष्यलाई देवता, राजाहरूको राजा बनाउनुहुन्छ। मुक्त गर्नुहुन्छ। श्रीमत त मिल्छ तर आसुरी मत भएकाहरूले श्रीमतलाई पनि मान्दैनन्। यहाँ यो श्रीमतले कति श्रेष्ठ बन्छन्। आफ्नो तन-मन-धनले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छन् तथा सारा कुरा गुप्त छन्। बाबा पनि गुप्त रूपमा आउनुहुन्छ। कृष्ण त गुप्त हुन सक्दैनन्। तर बाबालाई नजानेका हुनाले गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् र फेरि कृष्णको रास (डान्स) पनि

देखाइएको छ। वहाँ त राजकुमार-राजकुमारी आपसमा रास गर्दा होलान्। वहाँ प्रजा त कहाँ जान सक्छन् र! बाबा सम्झाउन त धेरै सम्झाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— ज्ञान धन लिएर फेरि दान गर्दै जाऊ। धेरै उच्च पढाइ छ फेरि पढ्छौ पनि यति साधारण। कुर्सीमा त आसन लगाउन सकिन्न। खुट्टामाथि खुट्टा चढाएर बस्ने यो राजाई बैठक ठीक छ। बस्न त तिमी जसरी पनि बस्न सक्छौ। सत्ययुगमा त मुखमा सुनको चम्चा हुन्छ। बच्चाहरूले साक्षात्कार पनि गरेका छन्। कसरी विमानहरूमा सुन भरेर आउँछन्। महल आदि सबै कुरा धेरै छिटो बन्छन्। अहिले पनि बाबाले देख्दा-देख्दै बिजुली मोटर आदि के-के बनिसकेका छन्। अगाडि अन्न कति सस्तो थियो। त्यसै अनुसार सत्ययुगमा कति सस्तो होला। यहाँ सुनको सिक्काको भाउ १०० रुपैयाँ छ भने वहाँ एक पैसा होला, कति फरक भयो। त्यसैले तिमीलाई एक जन्मको पढाइबाट २१ जन्मको राजाई मिल्छ, अरू के चाहियो। बाबा युक्ति बताइरहनु हुन्छ। बच्चीले यदि ज्ञान लिन्नन् भने उनलाई बिवाह गराउनु पर्छ। बच्चाले यदि ज्ञान लिदैन भने भनिन्छ, गएर आफ्नो कमाइ गर र बिवाह गर। बाबाले राय त हर कुरामा दिनुहुन्छ। विवाहमा जाँदा त्यहाँ केवल शिवबाबाको याद गरेर फल खान्छौ भने त्यो पवित्र बन्छ। अच्छा!

बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे ब्राह्मण कुल भुषण स्वदर्शन चक्रधारी नूरे रत्नहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाबाट जो ज्ञान धन लिएका छौ त्यसलाई दान गर। गुप्त रीतिले पढाइ पढेर २१ जन्मको राजाई लेऊ।
- २) अरू सबैको याद भुलेर एक बाबालाई सत्य बाबा, सत्य शिक्षक र सद्गुरुका रूपमा याद गर्नु छ।

वरदानः— बिन्दु रूप बाबाको यादद्वारा हर सेकेन्ड कमाई जम्मा गर्ने पदमापदमपति भव

तिमी बच्चाहरूले एक-एक सेकेन्डमा पदम भन्दा पनि बढी कमाई जम्मा गर्न सक्छौ। जस्तै एकको पछि एक बिन्दु लगायौ भने १० हुन्छ, फेरि एक बिन्दु लगायौ भने १०० हुन्छ। त्यस्तै एक सेकेन्ड बिन्दु रूप बाबालाई याद गर, सेकेन्ड बित्यो र बिन्दु लाग्यो, यति धेरै कमाई जम्मा गर्नेवाला तिमी बच्चाहरू अहिले पदमापदमपति बन्छौ, जो फेरि अनेक जन्मसम्म खाइरहने छौ। यस्तो कमाई गर्ने बच्चाहरूमाथि बाबालाई पनि गौरव छ।

स्लोगनः— बिग्रेको कार्यलाई, बिग्रेको संस्कारलाई, बिग्रेको मूडलाई शुभ भावनाद्वारा ठीक गरिदिनु— यही श्रेष्ठ सेवा हो।